

Sygnatura akt XI C 45/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 21 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Wojnar

Protokolant: Agnieszka Peregudów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2015 r. we W.

sprawy z powództwa Bank (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko W. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego W. K. na rzecz strony powodowej Bank (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 40.608,41 zł (czterdzieści tysięcy sześćset osiem złotych czterdzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 525 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Bank (...) S.A. domagała się zasądzenia od pozwanego W. K. kwoty 40.608,41 zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od dnia 21 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty, wywodząc to roszczenie z umowy kredytu zawartego ze stroną powodową przez pozwanego.

W dniu 22 września 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, od którego pozwany wniósł sprzeciw.

Na rozprawie w dniu 21 października 2015 r. pozwany podniósł, że spłacił kredyt do kwoty 32.527,80 zł, a Bank nie rozliczył jego wpłaty w wysokości 3.381,80 zł. Zakwestionował również wysokość odsetek, uznając je za niezgodne z prawem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 października 2012 r. Bank (...) S.A. zawarł z W. K. umowę kredytu, na mocy której bank udzielił W. K. na okres od dnia 8 października 2012 r. do dnia 8 października 2019 r. kredytu gotówkowego w wysokości 42.000 zł.

Kredyt został oprocentowany według stałej stopy procentowej na dzień zawarcia umowy w wysokości 17,49%.

Całkowita kwota do spłaty wynosiła 73.611,47 zł, a składała się na nią kwota kredytu 40.000 zł, prowizja – 2.000 zł, należne bankowi odsetki za cały okres kredytowania w wysokości 31.611,47 zł.

Kredytobiorca zobowiązał się dokonywać spłaty kredytu wraz z odsetkami oraz należnymi opłatami

i prowizjami w 84 ratach płatnych do 8 dnia każdego miesiąca. Każda wpłata będzie zaliczona na pokrycie zadłużenia w następującej kolejności: należne opłaty i prowizje, odsetki umowne, kapitał kredytu i odsetki karne.

(dowód: - umowa kredytu, k. 32-36)

W. K. nie spłacał w terminie kredytu, a następnie w ogóle zaprzestał go spłacać.

W okresie od dnia 8 listopada 2012 r. do dnia 18 sierpnia 2014 r. wpłacił on 13.582,52 zł.

W dniu 20 sierpnia 2014 r. Bank (...) S.A. wystawił wyciąg z ksiąg banku. Przy uwzględnieniu wpłaty W. K. w wysokości 3.381,80 zł, do spłaty pozostała kwota niespłaconego kredytu w wysokości 37.437,56 zł oraz umowne odsetki kapitałowe w wysokości 2.175,42 zł. Nadto, w związku z nieterminowymi płatnościami Bank (...) S.A. naliczył odsetki za zwłokę za okres od dnia 8 lutego 2014 r. do dnia wystawienia wyciągu w wysokości 995,43 zł.

Wpłatę W. K. w wysokości 3.381,80 zł z dnia 10 grudnia 2013 r., została przez Bank (...) S.A. zaksięgowana w dniu 12 grudnia 2013 r. i zaliczona na raty nr 13-17, płatne w okresie od września 2013 r. do stycznia 2014 r.

Pismem z dnia 9 lipca 2014 r. Bank (...) S.A. wezwał W. K. do spłaty zadłużenia w kwocie 40.101,08 zł.

(dowód: - wyciąg z ksiąg banku, k. 29;

- potwierdzenie nadania przesyłki, k. 30;

- wezwanie zapłaty, k. 31;

- rozliczenie kredytu, k. 40-41;

- podanie, k. 49;

- potwierdzenie wpłaty, k. 50)

Powyższe ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Sąd oddalił wnioski pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego i o zobowiązanie powoda do przedstawienia dokumentacji kredytowej, albowiem wnioski te były spóźnione i spowodowałyby zwłokę w rozpoznaniu sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z brzmienia art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe oraz art. 477 k.c. W myśl pierwszego artykułu przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Stosownie do brzmienia art. 477 § 1 kc w razie zwłoki dłużnika wierzyciel może żądać, niezależnie od wykonania zobowiązania, naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że strony wiązała umowa kredytu. Bezsportiva (niezaprzeczona) była też wysokość przyznanego kredytu. Spór stron dotyczył istnienia wierzytelności.

Odnosząc się do tej kwestii wskazać należy, że twierdzenia pozwanego o spłacie kredytu do kwoty 32.527,80 są gołosłowne i nie znajdują potwierdzenia w żadnym z przeprowadzonych dowodów. Zresztą sam pozwany w

toku rozprawy skorygował swoje stanowisko w tym zakresie, przyznając się do omyłki w tym zakresie. Pozwana podnosząc zarzut spełnienia świadczenia nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, poza potwierdzeniem wpłaty kwoty 3.381,80 zł i rozliczenia kredytu. Z tego rozliczenia wynika jednakże, że przy uwzględnieniu wpłaty w wysokości 3.381,80 zł pozwany wpłacił na poczet rat kredytowych jedynie kwotę 13.582,52 zł. Tymczasem w myśl art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na nim spoczywał obowiązek wykazania podnoszonych przez siebie okoliczności. Ciężaru dowodu w tym zakresie pozwany jednak nie udźwignął.

Analiza matematyczna rozliczenia kredytu jednoznacznie też dowodzi, że strona powodowa uwzględniła przy ustalaniu wysokości zadłużenia wszystkie wykazane przez niego wpłaty, w szczególności wpłata w wysokości 3.381,80 zł z dnia 10 grudnia 2013 r., została przez powodowy bank zaksięgowana w dniu 12 grudnia 2013 r. i zaliczona na raty nr 13-17, płatne w okresie od września 2013 r. do stycznia 2014 r. Analiza wskazanego dokumentu oraz umowy kredytu potwierdza również prawidłowe wyliczenie aktualnego zadłużenia.

Tym samym, mając na względzie powyższe rozważania i powołane przepisy Sąd w punkcie I uwzględnił powództwo w całości.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., według którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd uwzględnił żądanie w tym zakresie w całości, albowiem – wbrew zarzutom pozwanego – wysokość odsetek umownych jest zgodna z prawem (art. 359 § 2¹ k.c.).

Mimo wskazania przez pozwanego, że nie jest w stanie spłacić jednorazowo dochodzonego roszczenia, Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 320 k.p.c. W ocenie Sądu w sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art. 320 k.p.c. Przede wszystkim, wskazać należy, że zasądzone roszczenie obejmuje kwotę kredytu, którą pozwany miał już spłacać ratalnie, ale mimo takiej możliwości nie regulował umówionych rat. Ponowne rozłożenie na raty przedmiotowej należności (i to na warunkach korzystniejszych niż w umowie kredytu) byłoby zatem nieuzasadnionym przywilejowaniem pozwanego kosztem strony powodowej.

O kosztach postępowania w punkcie II wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 99 k.p.c., obciążając pozwanego (jako przegrywającego sprawę) obowiązkiem zwrócenia powodowi poniesionych przez niego kosztów procesu. Na koszty procesu poniesione przez powodowy bank złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 508 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.